

[Tastesen]

Der er altså tale om, at der skal være et solidt grundlag for de videre overvejelser om, hvordan en beskatning skal være. At hr. Askjær Jørgensen ikke ønsker en sådan beskatning, er selvfølgelig i overensstemmelse med fremskridtspartiets filosofi. Det kan vi bare tage til efterretning.

(Kort bemærkning).

Askjær Jørgensen (FP):

Der er ingen konkurrence mellem fremskridtspartiet og socialdemokratiet vedrørende usaglighed. Der er vi for længst udkonkurreret. Den konkurrence deltager vi ikke mere i.

Der skal ikke herske tvivl om, at lovforslaget om erhvervsdrivende fonde bliver behandlet i erhvervsudvalget. Længe før det var henvist til udvalget, er det tilrettelagt loyalt af ministeren og de gode medarbejdere i industriministeriet, at man tager fat på det. Det må hr. Tastesen være vidende om. Jeg har tidligere, da vi behandlede den lovgivning, erklæret, at jeg ville sørge for, at arbejdet gik seriøst og ordentligt i gang, at det blev fremmet, men det er ikke ensbetydende med, at jeg har den opfattelse, at det kan lade sig gøre at gøre det ordentligt færdigt i indeværende samling.

Emmert Andersen (CD):

I bemærkningerne til lovforslaget står der:

»Det har i årevis været kritiseret, at private fonde bliver udnyttet til skatteunddragelse.«

Det er sådan set hovedbegrundelsen for, at man fremsætter forslaget. Hr. Tastesen sagde også, at vi skulle have en styrkelse af statsfinanserne. Det, der sker, er, at man, inden vi har foretaget en registrering, inden man har foretaget en analyse, inden man har foretaget en vurdering, er stensikker på, at vi skal have beskatning, fordi der sker en skatteunddragelse. Det er altså holdningen bag fremsættelsen af dette beslutningsforslag.

Hvis vi kigger på de almennyttige fonde og de kulturelle fonde, har man dér en masse private mennesker, som har brugt nogle af deres penge eller hovedparten af deres penge til at gå rundt og støtte forskellige gode formål, til at gå rundt og støtte forskellige kunstinstitutioner osv. osv. Det, socialdemokratiet vil have, er, at pengene skal ind i

statskassen, således at embedsmænd og politikere kan være dem, der uddeler og bestemmer, hvilken form for kunst vi skal have. Så skal vi måske have en socialdemokratisk kunst – det har jo været fremme før. Nu ved jeg ikke, hvad sådan en er. Det, man ikke vil have, er altså de private mennesker, som i årevis har brugt deres penge til at gå og gøre godt med. De skal straffes.

Med hensyn til erhvervsfondene ved vi ikke en pind om, hvilke skadevirkninger det vil få, hvis vi går hen og gennemfører en beskatning. Det kunne da godt være, at der skete nogle uheldige ting i den anledning. Det kunne da være, at valutaskabende erhverv, det kunne være vores dygtigste virksomheder herhjemme, påtænkte at sige: nu er erhvervsklimaet herhjemme så dårligt, at vi bliver nødt til at flytte nogle af vores aktiviteter til udlandet. Så har vi virkelig nået noget med en beskatning. Det ved vi ikke noget om, men vi ved, at vi skal have en beskatning, og det ved vi, inden vi har foretaget alle analyserne.

Der skal laves et virkelig stort stykke arbejde med at finde ud af denne registrering, med at analysere, med at vurdere. Derfor tror jeg på, at ministerens antagelse om, at vi i næste folketingssamling kan få et lovforslag frem, er alt for optimistisk. Jeg tror, vi skal bruge meget længere tid.

Nu har vi levet uden fondsbeskatning siden tidernes morgen. Lad os nu for en gangs skyld gøre tingene grundigt og ordentligt og i rækkefølge.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg synes, ministeren for skatter og afgifter på helt fremragende vis redegjorde for grunden til, at dette beslutningsforslag er fremsat. Ministeren nævnte, at der var kommet en betænkning om fonde, og gjorde så opmærksom på, at denne betænkning netop ikke behandlede de skattemæssige forhold. Ministeren sagde videre, at beskatningen af fonde måtte overvejes meget nøje, bl.a. måtte man have tid til at gennemgå og overveje de samfundsmæssige konsekvenser osv. Jeg kunne blive ved. Jeg tvivler på, at man kunne argumentere bedre for forslaget, end ministeren gjorde. Alle ministerens præmisser var i orden. Konklusionen var forkert, for konklusionen må naturligvis være, at så gælder det